

udnævnt. Ved denne Sammensætning af Over-
 skattecommissionerne er der i mine Dine kom-
 met et nyt Bidrag til det skæve Forhold, hvori
 jeg finder, at alle de Autoriteter, som skulle
 have med Lovens Gjennemførelse at gjøre, i For-
 slaget ere satte. Man har først sat Commu-
 nerne til at gribe ind paa Statens Omraade,
 derved, at man lader dem bestemme, hvorledes
 de selv skulle beskattes i Forhold til andre
 Communer. Dernæst staaer der ligeoverfor
 dem som Statens Repræsentant en enkelt Em-
 bedsmand, som maa lønnes med ikke over 500
 Rd. Jeg troer, at jeg har Grund til netop
 at nævne denne Løn, da det udtrykke-
 ligt er foreslaaet af Forslagsstilleren, at man
 ikke maa udnævne Noget til Regjeringscom-
 missair, uden at han dertil er villig, thi det
 forekommer mig, at man efter dette Arbeides
 Natur vel tør antage, at Fristelsen af Lønnen
 maa til for at kunne formaae Noget til fri-
 villigt at overtage dette Embede. Naar der
 saa kommer Uenighed mellem en Communal-
 bestyrelse og denne Regjeringscommisair, skal
 Sagen derefter henvises til en local Amtcom-
 mission. Til at stille mellem Stat og Com-
 mune stiller man altsaa Amtet. Jeg maa ganske
 i Overeensstemmelse med det ærede Medlem,
 som jeg nys nævnte (N. Rasmussen), være af
 den Mening, at det maa være en Hovedfor-
 dring, at man skal give Staten, hvad Statens
 er, og Kommunen, hvad Kommunens er, men
 denne Hovedfordring finder jeg fuldkomment
 tilfidsat ved det Forslag, som er stillet af den
 ene Fraction af Udvalget, og jeg finder den
 kun usfuldstændigt iagttaget ved det Forslag, som
 er fremkommet fra Regjeringens Side. Jeg
 kan derfor ikke Andet end trods alle dets
 Mangler foretrække det Contingentsystem, som
 er foreslaaet af en anden Fraction af Ud-
 valget, hvilket jeg saaledes skal give min
 Stemme.

Rec: Den Lighed, den Uniformitet eller
 den nøjagtige Overeensstemmelse, som man
 ved Procentsystemet vil udfinde i alle Com-
 muner, og som man dog vistnok ikke vil kunne
 faae paa denne Maade, fordi Factoren for
 Procenten aldrig kan være den samme, eller
 fordi man aldrig kan overbevises om, at Pro-

centen er fremkommen overalt paa lige Maade,
 denne Art af mathematisk Lighed vil efter min
 Mening netop faare den sande Lighed, Lige-
 ligheden, fordi Communerne og de Bidrag-
 ydende i disse ikke kunne være eens stillede
 overalt, og fordi der er saa mange Momenter,
 som faae Indflydelse først paa Evnen til at
 erhverve og derefter paa Evnen til at contri-
 buere. Derfor mener jeg ogsaa, at der ved
 Udgangspunktet fra Contingentsystemet eller
 Grupperfordelingen er en Feil, selv ved det
 Forslag, jeg her foretrækker, og det var dette,
 som gav mig Anledning til i Begyndelsen af
 forrige Møde at forlange Ordet, da ingen An-
 den havde udtalt sig i den Henseende, hvad
 der ogsaa med Rette i sidste Møde vakte
 Forundring hos et æret Medlem (David), at
 Ingen havde dvælet ved Maaden, hvorpaa de
 forskjellige Grupper ere fordeelte. Men inden
 jeg gaar over dertil, skal jeg først tillade mig
 at dvæle et Øieblik ved disse to Systemer,
 mellem hvilke Kampen navnlig har dreiet sig
 i denne Sag, skjøndt jeg beklager, at de for-
 øvrigt saa interessante og lærerige Foredrag,
 man har hørt derom, have optaget næsten hele
 Discussionen og skudt andre vigtige Momenter
 for denne tilside. Det er benægtet af den
 høitærede Finanzminister, at de Regjerings-
 commissairer, man vil bestikke, kunne betragtes
 som Dommere i Sagen, men det er imidlertid
 klart oplyst fra den anden Side, at de ere og
 maae blive det. Jeg vil ogsaa ligeoverfor For-
 holdene, som de virkelig ere, tillade mig at
 paastaae, at de, der som Dommere skulle af-
 gjøre disse Sager, nødvendigviis maae udarte
 paa een af to Maader, idet de enten vilde
 blive reent absolutistiske i deres Besdelser,
 eller blive svage og eftergivende ligeoverfor
 de Krav, der stilles til dem. Nu er jeg ganske
 vist ikke af den Mening, at det kan siges at
 være et Indgreb, der gjøres i den communale
 Frihed, at der ved en Stat, som ikke er com-
 munal, men betales til Staten, er en Control
 fra Regjeringsautoriteternes Side; men det er
 ligesuldt et Indgreb i den communale Virk-
 somhed, som man benytter i denne Sag, og
 det er dette, som giver den sin obieuse Cha-
 rakter. Det er de communale Autoriteter,
 man benytter til at tilvejebringe den rette